Jurisprudentie

Zaak C-550/14

Envirotec Denmark ApS
tegen
Skatteministeriet

(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Østre Landsret)

„Prejudiciële verwijzing — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Richtlijn 2006/112/EG — Verleggingsregeling — Artikel 198, lid 2 — Goud of halffabricaten — Begrip — Artikel 199, lid 1, onder d), en bijlage VI — Oude materialen, afval en schroot — Staven die het resultaat zijn van het samensmelten van diverse voorwerpen en schroot, die worden gebruikt voor de terugwinning van goud en een goudzuiverheid van ten minste 325/1 000 hebben”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 26 mei 2016

1. *Recht van de Europese Unie — Uitlegging — Methoden — Letterlijke, systematische en teleologische uitlegging — Afwijking van een algemene regel — Restrictieve uitlegging — Beperking — Nuttige werking van de afwijking*

   (Richtlijn 2006/112 van de Raad, art. 193 en 198, lid 2)

2. *Recht van de Europese Unie — Uitlegging — Meertalige teksten — Divergentie tussen de verschillende taalversies — Inaanmerkingneming van de algemene opzet en van de doelstelling van de betrokken regeling*

3. *Harmonisatie van de belastingwetgeving — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde — Belastingplichtigen — Verleggingsregeling — Bijzondere regeling voor beleggingsgoud — Levering van goud of van halffabricaten met een zuiverheid van ten minste 325/1 000 — Begrip — Levering van staven bestaande uit een grove en toevallige, grove legering van divers goud bevattend metalen schrootmateriaal en andere metalen, materialen en stoffen — Goudgehalte tussen 500 en 600/1 000 — Daaronder begrepen*

   [Richtlijn 2006/112 van de Raad, art. 198, lid 2, en 199, lid 1, d)]

1. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punten 27, 33)

2. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punt 28)

3. Artikel 198, lid 2, van richtlijn 2006/112 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op een levering van staven bestaande uit een grove en toevallige legering van divers goud bevattend metalen schrootmateriaal en andere metalen, materialen en stoffen, en die elk een goudgehalte tussen 500 en 600/1 000 hebben.

De factor die het gevaar voor belastingfraude doet toenemen, en bijgevolg toepassing van een verleggingsregeling voor de levering van bepaalde goederen, waaronder goud, rechtvaardigt, is namelijk de hoge marktwaarde ervan in verhouding tot de afmetingen ervan, die ze gemakkelijk vervoerbaar maken. Wat de goudhandel betreft, en voor zover het niet gaat om een afgewerkt product, zoals een juweel, wordt de waarde van het betrokken goed bepaald door het goudgehalte ervan. Hoe hoger het goudgehalte van dat goed is, des te groter zal bijgevolg ook het gevaar voor belastingfraude zijn.

Gelet op het hoofddoel van de Uniewetgever, volgt hieruit dat het gehalte aan zuiver goud van het betrokken goed beslissend is voor het antwoord op de vraag of een levering van goud of van halffabricaten, waarbij het niet om een afgewerkt product gaat, onder artikel 198, lid 2, van richtlijn 2006/112 valt.

Bovendien staat vast dat, indien zou worden gekozen voor een uitlegging van artikel 198, lid 2, van die richtlijn volgens welke die bepaling, wanneer een lidstaat er uitvoering aan heeft gegeven, niet van toepassing is op staven met een goudzuiverheid van ten minste 325/1 000, dat ertoe zou kunnen leiden dat het doel, belastingfraude te bestrijden, dat de Uniewetgever specifiek nastreeft, wegens de bijzondere kenmerken van dat edelmetaal niet ten volle wordt verwezenlijkt. Het voorgaande laat evenwel onverlet of voor staven bestaande uit „afval” of „oude materialen”, wanneer de goudzuiverheid ervan minder dan 325/1 000 bedraagt, de verleggingsregeling van artikel 199, lid 1, onder d), van die richtlijn kan gelden, voor zover een lidstaat in die regeling heeft voorzien.

In dat verband wijst niets in richtlijn 2006/112 erop dat de verleggingsregeling van artikel 199, lid 1, onder d), en die van artikel 198, lid 2, elkaar noodzakelijkerwijze wederzijds uitsluiten, aangezien laatstgenoemde bepaling in dat opzicht kan worden beschouwd als een lex specialis voor de specifieke producten die daarin worden genoemd.

(cf. punten 38, 41-43, 45 en dictum)